

detsember 2008

Postikaru

Armas lugeja!

Soovime
Sulle õdusaid
hetki ja imelisi
tunnetusi!

Südamlikku
jõuluaega ja
rahumeelset
uut aastat!

Postikaru
toimetis

Võru I Põhikool - www.vip.edu.ee

Väike heategu

Ka sel aastal osalesid meie õpilased Unicefi kooliprojektis „Väike heategu“. See on ülemaailmne heategevusprojekt, mille käigus õpilased müüvad Unicefi jõulukaarte. Kaardimüügist saadud summaga toetab Unicef lastekaitseprogramme, laste- ja turvakodusid, samuti erivajadustega lapsi. See on õpilaste jaoks võimalus midagi ise realselt ära teha nende laste heaks, kel ei ole elus just kõige paremini läinud.

Meie koolis müüsid tänava jõulukaarte Triin Jõgeva, Sheila Kalde, Seliin Soidla, Georgina Vinogradova, Sten Lang ja Kert Kongo 4.a klassist, Tiina Kase ja Kerli Jürisoo 5.a klassist, Kelly Nirk, Maria Ojakäär, Ann Sandra Anderson ja Kadri Rampe 6.a klassist, Maarja-Liis Jänes, Stiina Harak, Raili Põldsalu, Kristel Ilves, Karoli Tepp ja Jana Kardsepp 7.b klassist ning Ainar Põldsalu 8.bklassist.

Aitäh kõigile, kes tegid väikese heateo!

Teistmoodi teatrikülastus

Sisukord

Väike heategu	1
Teistmoodi teatrikülastus	1
Matemaatikanädal	2
Päkapikkude töötuba	2
Setumaad avastamas	3
Vaheaeg möödus reisis	4
Keemiateater	5
Elu väärtus	6

3.detsembril käis 7.c klassis VAT Teatri Foorumgrupp, kes viib läbi foorumteatri etendusi ja töötubasid üle Eesti erinevates koolides ja noortekeskustes. Nende käsitletavat teemasid on hästi mitmekesised: tänavavägivald, kiusamine koolis (õpetajate poolt, õpilaste vahel), probleemid perekonnas, rahamured, armastus, usaldus, varastamine, mõnuained jms. Tavalisest teatrist erineb see selle poolest, et siin kutsutakse probleemi tutvustamise järel lavale pealtvaatajaid, kes esitavad oma lahenduse. Üks foorumgrupi näitlejatest on teatri iseloomustamiseks öelnud, et see on omamoodi julguseõpetus. Et inimesi kutsutakse kaasa mõtlema, et nad ei elaks kapis, et nad ei eitaks asju, mille kohta tuleb kindlasti öelda „jaa!“.

7. c klassi arvamusi nähtust-kogetust:

- Meile mängiti seda, mis tegelikult koolis toimub. Seal oli üks tüdruk, kes oli vaikne ja tagasihoidlik. Ta elas maal ja mõnikord oli tal kooli tules laudahais küljes. Tüdruk kirjutas luuletusi, üks poiss küsis neid näha ja tüdruk näitaski. Tüdruk ei lubanud sellest teistele rääkida, aga poiss reetis ta...

- Mulle meeldis, et probleemi mängiti mitu korda ja vahepeal peatati. Me saime lugu ka ümber teha, seletada, mis meile ei sobinud, mis võiks olla teistmoodi.

- Meeldis, et ka Getter ja Keio kaasati etendusse ja me nägime, kuidas nemad oleksid selles olukorras käitunud.

- Lahe oli see, et ma sain ise osaleda ja oma seisukohta mängida. Loodan, et päriselus selliseid asju väga tihti ei juhtu. Alaealistena ei saa me ju valida endale elukohta ega -tingimusi, ei saa valida vanemaid. Aga see valik, kas kedagi reeta või mitte, on küll meie endi teha. Igal juhul oli see lugu väga mõtlemapanev.

Pärast arutasime vahetunnis, et selliseid eluliste probleemide läbimängimisi võiksime sagedamini teha. Kellegi teise mätta otsast vaadatuna paistavad asjad mõnikord hoopis teistmoodi, kui need meile endale tunduvad.

Getter Peik 7.c

Matemaatikanädal

Koos on kergem

*Kes ütles, et
peastarvutamine on kerge!*

Kes see veel on?

17.-21. novembrini toimus meie koolis matemaatikanädal. Igaks päevaks olid planeeritud erinevad ülesanded.

Esmaspäeval toimus vahetundide ajal arvutiklassis Memory mängimise võistlus. Seal oli rekordarv osalejaid - 120 õpilast. Kõige kiirem oli selles võistluses Kristi Ernits 7.a klassist, tema parim aeg oli 10 sekundit.

Teisipäeval olid erinevad tegevused. Teisel vahetunnil tuli ruudukujulisest paberist välja lõigatud kujundid pildiks kokku sättida, seda sobitamismängu nimetatakse tangramiks. Kokku sai panna laeva, kassi, koera, küünalt jt kujundeid

2. vahetunnil joonistasime matemaatiliste piltide abil labürinte - tehete vastused olid ühendatavad punktid ja neid punkte ühendades sai pilte. 2.a klassis oli labürintidest lausa näitus üles pandud.

3.vahetunnil tuli ette loetud kirjelduse järgi pilti joonistada. Õpetaja luges, et liigu nüüd kaks sammu paremale, siis üks samm alla, kaks sammu vasakule jne. Pildid tulid ikka väga erinevad, mis sellest, et kirjeldust loeti kõigile ühtemoodi.

Kolmapäevadel toimus peastarvutamise võistlus.

Arvestust peeti paralleelklasside kaupa. Meie parimad peastarvutajad on Rene Möttus, Triin Jõgeva, Carol Maask, Günther Sein, Maria Ojakäär, Robert Kuuba, Jaana Lilloja ning Martti Nõmme.

Neljapäeval võistlesid kolmeliikmelised võistkonnad. Õpetajad loosisid välja neli numbrit ühest kümneni, näiteks kaks, kuus, üheksa ja null ning vastuse, näiteks viis. Siis tuli erinevaid tehtemärke kasutades saada võimalikult suur vastus. Kõige vähem punkte andis lahutamise tehe ning kõige rohkem jagamine.

Reedel mängisime esimesel vahetunnil saalis Aliast, mõisted ikka matemaatikaga seotud. Kogu nädala ootasid matemaatikaõpetajad matemaatiliste sõnadega seotud mõistatusi. Mõistatamine reedel oli ka päris põnev, osad asjad olid lihtsad ära arvata, aga mõned tuli õpetajal endal ka ütelda. Veel olid iga päev väljas päevaküsimused ja ka üks nädala küsimus. Vastuseid laekus päris palju. Nädala lõpetuseks loositi osavõtjate vahel välja auhinnamaiustusi. Ära märgitud said ka iga võistluse parimad.

Robert Kuuba 7.a

Päkapikkude töötuba

Detsembri esimesel nädalal tegutsesid käsitööklassis päkapikud, kes valmistasid käsitöö- ja kunstiõpetajate juhendamisel jõulukaunistusi. Põhiliselt tehti õhulisi pitsilisi lumehelbeid ning ka käbidest kuuseheiteid. Töötoas tehtud asju kasutatakse koolimaja kaunistamisel, aga neid jagus ka jõulumüügile, kus saadud tulu annetakse Kodutute loomade varjupaigale. Nimelt vajavad sealsed kutsud hädasti uut aedikut, milles oleks igaihele eraldatud mõnus boks. Suuremad tüdrukud õmblesid käsitöötundides varjupaiga toetuseks kingikotte, mille kaunistasid tikandi, heegelpitsi või värvikireva punutud nõoriga. Jõulueelne aeg on ju eriti sobiv selleks, et mõelda endast abitudematele ning püüda neid ka aidata. Igale juhul leidsid kõik töötoas osalenud, et see on üks õilis tegu ning näpud liikusid vilkalt.

Töötoa toimkond kiidab eriti neid õpilasi: Tiina, Elina E, Elina T, Marleen, ja Hannabel 5.ast; Henrika, Kristiina 7.ast, Jane, Mari, Viktooria 9.ast

Suurematest tüdrukutest suur aitäh kõigile, kes varjupaiga heaks pingutasid, eriti tublid olid 9.b neid, nemad osalesid sajaprotsendiliselt.

Jõulutervitus

Tulen ja tervitan jälle neid,
kes veel igatsend jõule.
Küünla ma süütangi sulle,
paneksin rõõmu su põue.

Silmadest pisarad pühi -
vaata, kuis särab see valgus,
muredest kõrgemal rühi
sinna, kus jõulude algus.

Rahu sa hingele vajad -
vajab kõik maailm veel täna.
Lase su südames elab
jõulurahu ja sära.

Setumaad avastamas

I veerandil õppisime kirjanduse tunnis rahvaluulet. Teema kokkuvõtteks käisime veerandi lõpus Setumaal Obinitsa ja Meremäe kandis. Esimeseks tutvusime Setu galeriaga, mille nimi on Ha`las Kunn (Roheline Konn). Seda galeriid peab kunstnik Evar Riitsaar, kes oli mitu aastat järjest ka setude ülemsootska - setu jumala Peko asemik. Igal aastal augustikuus kuulutatakse üheks päevaks välja Setu vabariik ja siis toimub ka sootska valimine järgmiseks aastaks. Galeriis seletas Evar meile seinal olevate maalide saamislugu. Mitmed neist olid maalitud vanade asjade - aidaukse või siis puust pütikaante peale. Veel rääkis ta oma reisidest ja näitas reisdelt kaasa toodud meeneid - igasuguseid puunikerdisi, millest mitmed olid meieealiste tehtud. Veel tegeleb ta vanade hõbeehete taastamisega. Seal oli mitmeid suuri sõlgi, mida oli parandamiseks meistri kätte toodud. Mõnikord tuleb ühte sõlge mitukümmend korda kuumutada, enne kui see vajaliku kuju võtab. Ja mustrite graveerimine on hästi peen töö. Kasutatakse kindlaid märke, mis kantakse sõlele süsteemi järgi. Äsja oli valminud ka üks uus kaelaeh, millel kasutatud rahvuslike ehete motiive. See meeldis väga meie õpetajatele. Veel trükitakse galeriis tapeeti, ikka setu mustritega. Kuna seda tehakse käsitsi, on tööd väga palju, aga tulemus oli tõesti omanäoline.

Siis mängis Evar meile paar lõõtsalugu ja leelotasime koos ka ühe laulu maha. Evar oli eestlaulja ja sõnad tegi laulule meie

külaskäigust lähtuvalt. Nii need rahvalaulud ju vanasti sündisidki!

Edasi läksime Seto muuseumitaresse, kus giid rääkis meile Seto tarest, kus kõige tähtsam nurk on pühasenulk. Veel nägime põnevaid vanaaegseid asju. Keio ja Gert pidid lina triikima, seda mingi naljaka puu vahel läbi enda suunas sikutades. Päris võhmale võttis, võib öelda, et koduse jõusaali eelkäija. Ja üks väiksemat sorti vanaaegne pressraud kaalus ka vähemasti kolm kilo. Muuseumis kuulasime ka muinasjututundi. Muinasjutud olid mõtlemapanevad - sellest, kuidas tihti lihtsalt mõtlematusest mõni asi väga kurvalt võib lõppeda.

Edasi sõitsime õpetaja Ülle maakoju, kus tema isa oli sel suvel taastanud seto külalpalvemaja ehk tšässona. Õpetaja rääkis meile sellest natuke, sõime pirukaid ja tegime tutvust nende koera ja hobusega. Seal lähedal oli ka Eesti - Vene piir, mille samuti üle vaatasime. Üle ei saa aga sellest kohast ka need minna, kel viisa olemas. Selleks on ikka kontrollpunktid.

Tagasi sõites vaatasime veel Meremäe mäel vaatetornist ümbrust. Kuna ilm oli selge, olid Petseri kirikute kuplid kenasti näha.

Tagasiteel arutasime, et sellised väljasõidud aitavad mõne tunnis segasevõitu asja hoopis kiiremini selgeks saada. Kevinil tuli mõte, et võiksim seal ka klassiõhtu maha pidada. Seda asja arutame koolis edasi.

Klassi tagasiside põhjal Sandra Raudsepp 7.c

Õpilased loengut kuulamas

**Kell tasa tornist kesköötuundi teatab,
mustmiljon tähte särama siis lööb.
Sa seisata-aeg korraks peata
ja tunne südames, et käes on jõuluöö.
Sa süüta oma käega kuusel küünlad
ning usu homsesse - kõik päevad õnne täis.
Hetk minevikust proovi kinni püüda,
mis sulle õnne tõi või kaunis näis.
Ja salasoovid sosista sa tuulde
ning otsi üles oma hoburaud,
üks suudlus kingi salaja sa suule
ja sule jõuluuneks oma silmalaud.**

Vaheaeg möödus reisides

25. oktoobrist 2. novembrini käisid tartlased ja võrukaelad (nii kutsusid meie 9. a seltskonda reisikaaslased Tartust) Itaalias. Seltskond oli super!

Esimene päev oli pikk-pikk bussisõit läbi Läti, Leedu, õhtuks Poolasse välja. Seltskond sobitas omavahel tutvust. Järgmisel päeval pidime varakult ärkama, kuid meie õnneks pöörati öösel kella kahe tunni võrra tagasi. Ka see päev möödus sõites, jõudsime Tšehhi, kus tundus olevat kohutavalt külm ja inimtühi. Eriline, mis bussiaknast vaadates meelde jäi, oli üks omapärane puuhaigus, pealtnäha ei tee see puule midagi. Nüüd olime ka tartlastega juba tuttavad ning bussis melu palju. Meie lõbustuseks pandi ka film mängima, nii sai magadeski meelt lahutada.

Kolmas päev! Viimane pikk sõit enne Itaaliat, enne Firenzet. Maastik oli mäGINE. Palju tunnelid oli. Kõrvad olid pidevalt lukus. Samas ei kurdaks, sest vaade, mis avanes, oli miljonidollariline - sõitsime läbi Austria, läbi Alpide. Õhk muutus aina soojemaks, pehme lõunatuul paitas kõrvu, tunne oli meeliülendav. Esimene peatus Itaalias. Lahe! Juba sai eurodes maksta. Kiirteed olid kohati suletud, nende ületamine aga meile ülioluline. Vahepeal sai natuke ka ära eksitud. Enne ööd olime kohal. Tunneta seda ITAALIA hõngu! Tunned? Ja kuulata, kuskil siristab rohutirts! Enamik meist kolisid välja, seniks, kuni hakkas peent sooja vihma sadama. See ei teinud eriti märjaks. Hotell oli senistest kohutavaim - putukaprobleemid. Ja meil tuli siin veeta kolm päeva!. Ah, tagantjärele, polnud hullu midagi!

Neljas päev algas traagilise uudisega, et tartlane, Jaan nimeks olevat kuskilt alla kukkunud. Kohutav, ta pidi 8 tundi haiglas veetma, käele pandi kips ja nägu oli kriimuline. Meie läksime Colosseumi, Rooma Foorumisse, Vatikani ja Püha Peetri katedraali, mille pimeduses helendavad lambid eriti suurejooneliseks muutsid. Kõik fantastilised kohad, väärt elamused on mälus. Sel ööl oli Mareti sünnipäev. Sai palju lauldud

talle.

Viies oli Pisa päev. Ilm oli jälle vihmane, nende ilmadega läkski meil natuke viltu. Viltu oli ka see torn. 4 meetrit, kui ma õigesti mäletan. Torn ise on 55 m kõrge. Üles ronides oli öudne, kaldus ja märg tunne, need viieeurosed vihmavarjud end ikka ei õigusta. Veel käisime ühes kirikus. Õhtul oli vaba aeg. Vaatasime ringi. Väga kena koht oli.

Kuuendal päeval külastasime maailma vanimat vabariiki - San Marinot. Nautisime vaadet Titano mäelt 750 m kõrguselt. Oli kena ja vaikne. Vagun sõidutas meid maa ja taeva vahel üles ja alla. Õhtul ootas meid uus hotell (hubane, ühes toas oli mullivann). Seekord Veneetsias. Hommikul sõitsime paadiga. Kuskil sees me ei käinud. Väljas oli vaadata palju ja põnevat. Kanalites voolas hallikashelesinine vesi. Majad asusid enamasti kohe kanalite servas, kui tahtmist, hüppa aga otse aknast vette! Ühe kiriku katusel seisid neli pronksist hobust. Saime teada, et neil on selja taga pikk rännak - s.t nad on varem kaunistanud juba väga erinevate hoonete katuseid. Oli viimane aeg suveniiride ostmisele mõelda. Valida sai paljude värvikirevate ehete, logodega välgumihklite, võtmehoidjate, kujukeste, pastakate ning vaadetega postkaartide seast. Palju oli igasuguseid maske. Järgnes pikk-pikk sõit ja kesköök jõudsime Tšehhi hotelli.

Kaheksas ja üheksas päev möödusid sõites. Väga kiiresti kusjuures said mööda. Leedus tegime ühispildi ja juba varsti olimegi Võrus kirikuplatsil. Nutune oli olla. Väga! Kallistasime neid nunnusid (reisiseltsilisi) ja nii see buss kaugusesse veeres.

Aga tutvusringkond oli kahekümne inimese võrra suurem. Ja elamused nähtust ja kogetust hakkasid settima. Super reis oli! Aitäh meie õpetajatele!

Mari Hinn 9.a

Pisa torn

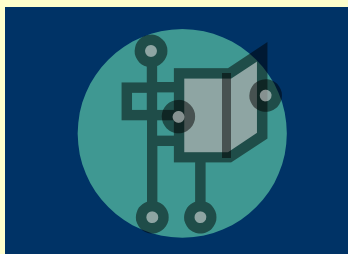
Keemiateater

Kolmapäeva hommikust peale oli koolimajas tunda elevust ja ootusärevust, sest oodati külalisi. Kauaoodatud teadusbuss Väike Vanker veereski peale lõunat meie kooli hoovile. Keemiatearit etendasid TÜ keemia-ja materjalifüüsika tudengid Argo, Asko ja Karolin. Katseid demonstreerides püüdsid nad õpilased viia tõdemuseni, kui huvitav võib keemia olla. Tudengid tegid palju meeleolukaid, efektseid ning silmale uskumatuid katseid. Eranditult meeldisid õpilastele katsed vesiniku, hapniku ja vedela lämmastikuga. Õpilastel oli oma silmaga võimalik näha efektset katset, kus näidati, kuidas purskab üks vulkaan. Keemikud tegid mõne minutiga maailma kõige lihtsama suurtüki punasest fosforist ja kaalimkloraadist, sest need ained vallandavad keemilise reaktsiooni juba ühe kristalli purustamisel. Tudengite askeldamise tulemused olid tihti sedavõrd üllatavad, et võis lausa uskuma jäädagi vanarahva ütlust, et harjavarrestki võib pauk tulla. Õpilastele meeldis, et nad said ise katsetes osaleda. Nii kontrolliti kompleksühendiga rikastatud filterpaberi abil mõne õpilase südametunnistuse puhtust. Laura 8.b-st võib lähemalt rääkida katsest, kus hapnikuga rikastatud vatt haihtus suure leegiga kui võluvael ilma käsi kõrvetamata. Anna-Liisa ei uskunud, et vesinikuga täidetud õhupalliga on võimalik nii kõva pauku teha. Õhupalle kulus etenduse jooksul päris mitu tükki, sest suurem osa neist läksid pauguga lõhki. Selles pole mitte midagi üllatavat, et poistele meeldisid katsed, kus tehti pauku. Rait 8.c-st ütles, et etendusel

meeldiski talle kõige rohkem paugu tegemine ja vati põletamine. Tema jaoks oli keemiateater üheaegselt nii naljakas kui lärmakas. Riho 8.c-st jõudis tõdemusele, et keemia võib lõbus olla, aga samas ka ohtlik. Tudengid pidevalt rõhutasid ohutusnõuetest kinnipidamise vajadust ning panid südamele, et ilma teadmisteta ei tasu katseid tegema minna. Publik oli väga tagasihoidlik, kui küsiti, kas neile meeldib vannivahuga mängida. Nimelt on keemikute lemmiktegevus vannivahuga mängimine. Efektne oli katse, kus vannivahtu juhiti vesinikku ning siis ühest sädemest piisas, et vaht suure leegiga ära põles. Etenduse lõpp muutus eriti tormiliseks ja tekitas publikus suuri emotsioone, sest üks pauk käis teise järel ning päevalgele toodi suur kanister vedelat lämmastikku. Saal oli täis suitsu, ebameelivat haisu, tolmu ja valget vahtu. Keemiateatri etenduse käigus oli õpilastel võimalus kinnitust saada keemia tunnis õpitutele teadmistele ning oma silmaga näha, kõrvaga kuuldagi, et näiteks vesinik on väga plahvatusohtlik gaas. Tudengitest „mustkunstnike“ esitlust vaadates võib julgelt väita, et keemia pole ainult valemite ja reeglite pähetuupimine ning reaktsioonivõrrandite kirjutamine, vaid huvitav, üllatav ning meeleolukas teadus. Samuti oli õpilastel võimalus veenduda, kui oluline on katsetamiste juures ohutusnõuetest kinnipidamine ning kaitsevahendite kasutamine.

Õpilaste tagasiside põhjal õp Liis Orro

Elu on väärtus - teemapäev Võru Noortekeskuses

Postikaru
Võru I Põhikool
Seminar 1
65608 Võru

Telefon:
78 21234

E-Mail:
kool@vip.edu.ee

Võru I Põhikool
internetis

www.vip.edu.ee

1. detsembril tähistatakse ülemaailmset aidiennetuse päeva. Inimeseõpetuse aine raames külastasid Võru I Põhikooli 7. klassid Võru Noortekeskust, kus toimusid teemakohased loengud ja aktiivõpped.

Saadi teada, et hiv positiivseks loetakse inimest, kelle kehas on leitud vastavaid antikehi. Nakatuda võib vere kaudu, kaitsmata seksuaalvahekorras olles ning nakkus levib ka emalt lapsele.

Hiv ei levi olmekontaktide kaudu. Seega pole vaja karta nakatanud töökaaslast, klassikaaslast või klienditeenindajat. Hiv ei levi kätlemisel, kallistamisel, töövahendite kaudu, aevastamisel, köhimisel ega ka putuka hammustamisel. Hiv/ aids on ravimatu haigus, kui inimene on selle endale saanud, siis jääb see tema sisse elu lõpuni.

Et inimene jõuaks enda eest hoolitseda ja tööl käia, saab ta ravi tablettide näol. Ravi tulemusena pikendatakse eluiga, aga haigust välja ravida pole võimalik.

Punase Risti esindaja Riina Paat õpetas meile sidumist. Oma oskusi saime proovida kaaslaste peal. Saime teada, kuidas abi kutsuda, kui juhtub õnnetus. Olgu kõigile veel öeldud, et hädaabinumber on 112. Lektor tõi näiteid elust, kus inimesed olid käitunud valesti. Hästi oluline on, et kriisiolukordades oskaks inimene käituda õigesti. Õppisime sellest loengust palju ja loodame, et oskame seda elus kasutada.

Õppepäev noortekeskuses möödus ruttu ja saime teada palju uut.

Kaasõpilaste tagasiside põhjal

Kenno Kübar 7.a

Stiina Harak 7.b

Võimlemispidu

Rohelised kuused väarikad kesk talve.
Õhtud läbi lapsed loevad jõulusalme.
Sinul aga huulte ümber kurrutavad mured.
Kes see teab, kas jõuluvana kunagi veel tuleb.

Nagu võlli kohal ripud aastakiigel,
heidad õhku pihutäie röömsaid serpentiine.
Ostad klaasist kuule, kirjuid küünlaid, kardaa...
Aga päkapikke pisut ikka kardad.

Äkki käivad tõesti sinu akna taga,
teavad, et sind unistustest kõrvale viis rada.

Kus su salasoovid praegu loovad õisi?
Kas sa pöörata neist ikka ära võisid?
Kõik need sassiläinud unelmad ja ajad
valusalt on turjal jõulueelses majas.

Oktoobrikuus jagas huvijuht meile infolehed, kust saime teada, et detsembri algul tuleb võimlemispidu. Seal oli ka kirjutatud, millele tuleb kava tehes tähelepanu pöörata. Mõtlesime tüdrukutega natuke ja otsustasime osa võtta. Kõigepealt tuli leida sobiv muusika. Triin pakkus ühe loo välja ja selgus, et Liisal on see plaat ka kohe olemas. Sammude väljamõtlemine nii libedalt ei läinud. Vaidlesime ikka päris palju. Solvusime üksteise peale ka, aga leppisime kohe jälle ära ka. Kava tuli ju valmis teha.

4. detsembril oligi kooli võimlemispidu. Kõigepealt esinesid 6.b klassi poisid. Nendel oli kava mattidel, nad tegid igasuguseid keerulisi hüppeid ja tireleid. Siis tuli meie kord. Publik elas meile elavalt kaasa. Ise arvasime esinemise lõppedes, et meil läks päris hästi. Kui autasustamine tuli, selgus, et olime oma vanuserühmas võitjad. Muidugi oli meil kõigil väga hea meel. Saime auhinnaks kringli.

Laupäeval läheme meie ja 9.a klassi tüdrukud meie kooli esindama maakondlikule võimlemisfestivalile, mis toimub spordikoolis.

Annaliisa Siidra 4.a

4.a klassi tantsutüdrukud